

bede skete en ikke ringe Nedfattelse med Hensyn til, hvad der forelaa for de sidste 10 Aar, idet Kontorholdsudgifterne derefter ikke ubetydelig overskrede det Beløb, som blev bragt i Forslag fra Ministeriet. Smidtidigt blev det Forslag, som fremkom fra Ministeriet, vedtaget af Udvalget og ligeledes vedtaget af Thinget; men de to Aar, som ere hængaaede, siden Loven er udkommen, have tilstrækkelig tydelig vist, at Kontorholdsvederlaget er usforholdsmæssig lavt. Det kunde nu ikke falde mig ind under almindelige Omstændigheder at anmode den ærede Minister og det ærede Thing om Revision af Loven allerede nu, da der efter almindelige Regler skal endnu hængaa tre Aar, forinden Revisionen finder Sted — under almindelige Omstændigheder gjentager jeg — men, saa vidt jeg ser, ere Forholdene her ekstraordinære, idet der ved selve Affattelsen af Loven af 12te Februar 1872 ikke blev taget, og maaske heller ikke kunde tages, det tilhørlige Hensyn til de særegne Forhold, som have gjort, at denne Kontorholdsudgiftgjørelse er altfor lav. Disse ekstraordinære Forhold, som saaledes efter min Mening bevise, at der kunde være Grund til allerede nu at fremkalde en Revision, skal jeg tillade mig kortelig at fremhæve for det høie Thing. Den Jurisdiktion, hvormed der er Tale, er en Landjurisdiktion; vedkommende Herredsfoged bor ikke i nogen Kjøbstad; der er saaledes ikke Tale om at det Personale, han har paa sit Kontor, kan være i Stand til at faae andet Arbeide ved Siden af det Arbeide, det har paa Kontoret; tillige er der ikke Tale om, at dette Personale kan have paa anden Maade end i Herredsfogdens Hus; som Følge deraf er Kontorholdsudgiftgjørelsen saa langtfra at staa til, at der alene til Lønninger og Station for Personalet medgaaer et Beløb, som er større end hele Kontorholdsudgiftgjørelsen, nemlig 1882 Rd., medens Kontorholdsudgiftgjørelsen er 1800 Rd. Dette er, som sagt, begrundet i særegne Forhold, idet Rettsbetjenten bor paa Landet. Tillige er der en anden særegen Omstændighed, som jeg ligeledes maa henlede det høie Things Opmærksomhed paa, det er, at Jurisdiktionen, saaledes som Naturforholdene ere der oppe, er noget langstrakt, saa at Udgifterne til Befordringsvæsenet ere betydelig større end kalkuleret; de have været kalkulerede til 211 Rd. aarlig, men de have andraget 550 Rd. aarlig, hvorfra dog gaar Amtsrepartitionssfondens Tilskud. Men der er endnu en tredje Omstændighed, som er særlig for dette Rettsbetjent-Embedet, og som staaer i Forbindelse med det af mig berørte Moment om Befordringsvæsenet, og det er Strandingerne. I de to Aar, som ere hængaaede siden den nuværende Rettsbetjent blev kaldet til dette Embedet, er der foresaldet ikke mindre end 15 tildeels store Strandinge paa Kysten. Dette har for Rettsbetjenten medført et Arbeide af 108 Vjergningsdage — som det hedder i Sproget deroppe — foruden de Dage, der medgaa til Auktioner

og andet Arbeide i Anledning af Strandingerne. Som Følge deraf er der, da der kun er bevilget ringe Reisesgodtgjørelse til disse Strandingsteder, derved fremkommet betydelige Udgifter til Befordringsvæsenet, der gaar betydeligt Elid paa Rettsbetjenten selv, og som Følge deraf stilles der større Fordringer til Kontorpersonalets Antal og Kontorpersonalets Arbeide. Disse Forhold ere allerede den høitærede Minister bekendt, og som jeg berørte før, har jeg Grund til at tro, at den høitærede Minister vil stille sig velvillig lige over for dette Andragende, saa meget mere som Forholdene i Jurisdiktionen i de to Aar, hvori den nuværende Rettsbetjent har været der, have været af den Beskaffenhed, at hans Tid meget har været optagen ved Afholdelse af Forhører, idet Retstilstanden ved hans Ankomst ikke var saa god, som ønskeligt var. Dette ses bedst deraf, at der har været Anledning til at ombygge Arresten, navnlig fordi Antallet af Arrestbøge i 1872 var ikke mindre end 3,623, det vil sige større end Antallet fra samtlige øvrige Herreder i Amtet. Da bemeldte Rettsbetjent som Følge heraf har været overlæsjet med Arbeide i Retssikkerhedens Tjeneste, har dette atter foraarsaget, at de øvrige Forretninger, som foresaales paa Kontoret, for en stor Del have maattet overlades til Personalet, og det har som Følge heraf været nødvendigt baade at stille større Fordringer til Personalet i Almindelighed, og at holde et større Personale end paaregnet. Af disse Grunde har jeg ment at burde fremdrage denne Sag i Thinget og henstille til den høitærede Ministers og det høie Things Velvillie, om der ikke nu, da denne Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Rettsbetjentembeder foreligger til Behandling, paa Grund af disse ekstraordinære Omstændigheder, maatte være Anledning til allerede nu at foretage en Revision af den af mig berørte Lov med Hensyn til dette enkelte Embedet. Det er derom, at jeg gjerne ønskede at høre den høitærede Justitsministers Udtalelser, for saa bagefter at indstille Sagen til det høie Things velvillige Overveielse.

Sagt: Skjøndt det Foredrag, vi nu hørte fra min ærede Kollega, Folkethingsmanden for mit Nabo-distrikt, kom mig noget uventet og usforberedt, kan jeg dog, efter hvad han har udtalt, ikke Andet end føle mig opfordret til paa det Barmeste at anbefale hans Henvendelse til den høitærede Minister og det høie Thing. Forsaavidt som Spørgsmaalet har en personlig Side, nemlig med Hensyn til Embedsmanden, maa jeg bemærke, at denne Mand i den korte Tid han har været i Embedet, har udfoldet en i høi Grad gavnlig Virksomhed og har saa store Fortjenester med Hensyn til den overordentlige Aktivitet, hvormed han har søgt at forbedre Retstilstanden derovre, at der deri ligger en stærk Opfordring til at imødekomme billige Forlangender fra hans Side. Jeg kan altsaa ikke alene fuldstændig bekræfte og understøtte,